

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐν Αἰγίνῃ ἀνευρέθησαν δύο ἀρχαῖαι κεφαλαί, αἵτινες καὶ κατετέθησαν εἰς τὸ αὐτὸν Ἀρχαιολ. Μουσείον.

—Σπουδαιότητα ἀνακάλυψις ἐγένετο κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ βορείου κλίτους τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἐπὶ τμήματος τοῦ, ἀκρωτηριασμένη πῶς, ἀλλ' εὐκόλως δυναμένη νὰ συγκολληθῆ, εὐρέθη ψηφιδωτὴ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὁλοσώμου, ἐν στάσει δεήσεως. Ὁ Ἅγιος φέρει ὑπατικὴν γλαυῦδα λευκὴν, κομμωμένην κατὰ τὸ στήθος μὲ πορφυροῦν ταβλίον. Πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Ἁγίου ἐμφανίζεται νεάνις, τὴν ὁποίαν οἱ γονεῖς τῆς προσφέρουν εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Ἁγίου. Ἡ εἰκὼν τῆς νεάνιδος διατηρεῖται ἐντελῶς ἀθικτος. Σημειωτέον, ὅτι ἀνευρέθησαν ὅλα τὰ τεμάχια τοῦ πολυτίμου ψηφιδωτοῦ, τὰ ὅποια καὶ ταξινομοῦνται.

—Ἀπέθανεν εἰς Παρισίους ὁ διαπρῆπις ἑλληνιστῆς καὶ ἀρχαιολόγος Μάξιμος Κολλινιόν, καθηγητῆς τῆς Σορβόνης καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν. Ἐγεννήθη εἰς τὸ Βερντέν τῷ 1849 ἐξ οικογενείας, δι' ἣν ἡ καλλιέργεια τῶν γραμμάτων ἀπετέλει παράδοσιν. Τῷ 1873 κατόπιν διαγωνισμοῦ εἰσῆχθη εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀρχαιολογ. σχολὴν τῶν Ἀθηνῶν ὡς ἐταῖρος. Τῷ 1876 διέτρεξε τὰ παράλια τῆς Πιμφιλίας καὶ Κιλικίας, φθάσας μέχρι τῶν ἑρειπίων τῆς Ταρσοῦ. Αἱ ἐπιπτώσεις του ἐκ τοῦ τάξειδίου αὐτοῦ γλαφυρόταται ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Δύο Κόσμων», τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν ἃς ἐκεῖ διενήργησεν ὁ Κολλινιόν ἠδραΐωσαν τὴν φήμην του ὡς ἀρχαιολόγου. Ἐπέστρεψεν εἰτα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἤρξατο ἀνασκαφῶν ἐν Τεγέᾳ, ἐνθα σπουδαιόταται ἐπιγραφαὶ ἀνεκαλύφθησαν. Ὁ Κολλινιόν ἐδημοσίευσεν, μετὰξὺ ἄλλων, ἀριστοτεχνικὴν περιγραφὴν τῶν Μηγείων τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Περγᾶμου, ἀλλὰ τὸ κυρίως ἔργον ὅπερ τὸν κατέστησεν ὀνομαστὸν εἶνε ἡ «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Γλυπτικῆς» περατωθεῖσα τῷ 1897. Εἰς τὰ ἔργα του ὁ Γάλλος ἀρχαιολόγος συνδυάζει τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ κύρος εἰσυνειδήτου ἐρευνητοῦ πρὸς τὴν γλαφυρότητα καὶ τὴν καλαισθησίαν ἀληθινὰ ἐμπνευσμένης ψυχῆς. Ὑπάρχουν σελίδες τῆς «Ἱστορίας τῆς Ἑλλ. Γλυπτικῆς», ὡς ἐκεῖναι εἰς ἃς ἐξηγῆται τὸν μῦθον τῆς Ψυχῆς, αἵτινες θὰ ζῆσουν ἐς αἶν.

—Κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Σωτηριάδου, Λεονάρδου, Κουρουνιώτου καὶ Ἀδαμαντίου, ἣτις θὰ ἐπιβλέπῃ τὰς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ἐκτελουμένας ἐργασίας.

Ν. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ παρακολουθήσαντος ἐν Μονάχῳ ἀνωτέρας καλλιτεχνικᾶς σπουδᾶς

ΣΕΙΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Παιδαγωγικὴ προπαρασκευῆ.—Δεξιότεχνικὴ ἐξάσκησης.—Μεθοδικὴ σχεδιογραφία.—Ζωγραφικὴ.—Συνθετικὴ.—Στοιχεῖα προοπτικῆς.—Ἱστορία τῆς Τέχνης.—Ρυθμολογία.—Αἰσθητικὴ.

Πληροφορίαι : Ὁδὸς Κέκροπος 14

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ κ. Φ. Γιοφύλλης εἶνε παραγωγικὸς καὶ ιδιόρρυθμος ποιητῆς. Εἶνε ἡ τετάρτη συλλογὴ, μετὰ τὸν «Ἁγ. Νικόλα», τ' Ἀρχοντικά καὶ τὰ Συνθέματα, ἣν ἐκδίδει. Εἰς τὸ νέον τεῦχος μὲ τὸν παρᾶξενον τίτλον «Καινούργιες τσερτίνας» ἀναδεικνύεται φρυουριστῆς. Οἱ τίτλοι τῶν ἐννέα ποιημάτων του δίδουν καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ εἶδους τῆς ἐμπνευσῆς τοῦ : Ὕμνος στὴ στρουγγίνῃ.—Ὁ ἀσθροϊτικὸς.—Ὁδὴ σὲ μιὰ ἀλλοκοτικῇ.—Κατὰρα στοὺς προγόνους κλπ.

Δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀρνηθῆ τις ἄξιαν εἰς τὸν ἄλλως μετριόφρονα ποιητῆν. Ἄλλ' ἀντὶ νὰ ἀναχθῆ εἰς τὸ εὐρὸ πέλαγος τῶν μεγάλων ἐμπνεύσεων, τοῦ ἀρέσει νὰ περιφέρεται γύρω εἰς σκοπέλους. Εἰς τὰς δύο τελευταίας συλλογὰς του φαίνονται καθαρὰ οἱ δύο σκοπέλοι : Εἶνε ὁ μελομανθὸς εἰς τὴν ἰδέαν καὶ ὁ μαλλιαρισμὸς εἰς τὴν διατύπωσιν. Ἄς ἐπιλώσμεν οὖν τὴν προσεχῆς συλλογὴν του θὰ εἶνε ἀπηλλαγμένη τῶν «συμβατικῶν» αὐτῶν ἐλαττωμάτων. Ἡ ποίησις εἶνε ἰδέα, ἀλλὰ καὶ αἰσθημα, κάθε δὲ ὑπολογισμένος περιορισμὸς τοῦ αἰσθηματος ἢ τῆς ἰδέας καθιστᾷ τὴν ποίησιν, πεζογράφημα.

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς εἰς Παρισίους ἐκδομένης «Ἐφημερίδος τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν» δημοσιεύεται σοφὴ μελέτῃ τοῦ Ἑλληνιστοῦ κ. Κονίπερ, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμστερνταμ, σχετικῶς μὲ τοὺς Ἰάμβους τοῦ Ἀλεξανδριανοῦ ποιητοῦ Καλλιμάχου. Ὁ κ. Κονίπερ διαφωτίζει πολλὰ σημεῖα σχετικὰ μὲ κάποιους θρύλους τῆς ἀρχαίας ποιήσεως, θρύλους θρησκευτικοῦς ἢ καὶ διδακτικοῦς.

Ὁ ἐν Παρισίοις διαμένων γνωστὸς ποιητῆς κ. Σ. Σκίπης ἐξέδωκε δύο νέα βιβλία. Τὸ ἐν ἐπιγραφόμενον «Au Commencement etait l' action», περιέχει τέσσαρας πολιτικὸς λόγους καὶ δύο φιλολογικὰς διαλέξεις—ἢ μία περὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας καὶ ἡ ἄλλη «Διατὶ ἡ ποίησις εἶνε αἰωνία» μὲ πρόλογον τοῦ κ. Δεμιτέγκ τὸ δὲ ἄλλο εἶνε τὸ τρίπρακτον δράμα του ἐκ τοῦ πολέμου ἐμπνευσθέν, «Les Perses de l' Occident» περὶ οὗ ἐγράφημεν, μὲ πρόλογον τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Πόλ Φόρ. Ἀμφότερα μετεφράσθησαν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου εἰς τὴν Γαλλικὴν, τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ τοῦ κ. Λανίτου, τὸ δὲ δευτέρον ὑπὸ τοῦ κ. Δεμιτέγκ.

Τακτῆ Χαροπούλου. «Κουφῆς Ἀλήθειες», κοινωνικὰ διηγήματα τῆς ρεαλιστικῆς σχολῆς, γραμμένα μὲ ἀρετὴν ψυχολογίαν, ἀποτυπώντα τὰς πλέον ἀποκρύφους τάσεις τῆς γυναικειᾶς ψυχῆς.

Ἡ «Πατριωτικὴ Ἐνωσις» ἤρξατο τῆς ἐκδόσεως «Ποικίλης Βιβλιοθήκης», ἣτις θὰ περιλαμβάνῃ μελέτας φιλοσοφικᾶς, οικονομικᾶς, ἐθνικᾶς, ἐμπορικᾶς καὶ στρατιωτικᾶς. Τὸ α' τεῦχος περιλαμβάνει τὴν «Πατρίδα», γραφείσαν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κονδύλακη.

Ὁ «Ἑλληνογαλλικὸς Σύνδεσμος» Ἀθηνῶν ἐξέδωκεν εἰς τεῦχος «Ἀνέκδοτα ἀπὸ τὸν πόλεμον» συγκινητικὰ, εἰς ἃ ἀντανικάται ἡ ψυχὴ τοῦ στρατιώτου τῶν Συμμάχων κρατῶν.

ΤΥΠΟΣ

«Πολιτεία». Νέα καθημερινὴ πρωινὴ ἐφημερὶς ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Σπ. Ἀλιμπέρτη καὶ Θ. Νικολοῦδη. Συντάσσεται μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, ἔτυχε δὲ συμπαθοῦς ὑποδοχῆς.

«Αἰ Μοῦσαι» τῆς Ζακύνθου ἐώρτασαν διὰ πανηγυρικοῦ φύλλου τὴν εικοσιπενταετηρίδα τῶν Θεομᾶ συγχαρητήρια εἰς τὸν φίλον διεθυντῆν κ. Λεωνίδα Ζῶην.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διακηρύττει, ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 20ῆν Νοεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 11 1/2 π. μ. δι' ἐνοφραγίστων προσφορῶν ἐν τῷ Δημαρχικῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἐκτέλεσις τῶν συμπληρωματικῶν ἔργων τῶν Νέων Δημοτικῶν Σφαγείων.

Συμφωνῶς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ συγγραφὴν ὑποχρεώσεων, τὸν κατατεθειμένον ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ Τμήματι τοῦ Δήμου, καὶ τὴν ταυτάριθμον διακήρυξιν.

Πᾶσα ἐνοφραγίστος προσφορά δεῖν νὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ χρηματικῆς ἐγγυήσεως ἐκ δραχμῶν (12,769) δώδεκα χιλιάδων ἑπτακοσίων ἐξήκοντα ἑννέα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1917.

Ὁ Δημαρχὸν
Σ. ΠΑΤΣΗΣ

Ἀνώτερα μαθήματα πιάνου

ὑπὸ τῆς δεσπ. **ΕΛΕΝΗΣ ΣΠΑΝΔΩΝΙΔΟΥ**

ἀριστοῦχου τοῦ Ὁδείου τῆς Βιέννης

Ὁδὸς Σπάρτης 5

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

“ΠΑΛΛΑΣ”

Ἐμφανίσεις διασήμων πρωταγωνιστριῶν καὶ ἠθοποιῶν ὀνομαστῶν. — Τέλεια κινηματογραφικὰ ἔργα. — Ὁρχήστρα ἐκ διακεκομμένων μουσικῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Βολωνίη ἐκτελεῖ ἐκλεκτὰς συνθέσεις.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

“ΣΠΛΕΝΤΙ”

Ταινία νεωτάτης ἐκδόσεως. — Μπορέλλι, Ἐσπέρια, Μπερτίνι, Ζαχομπίνι, Καρρέν, Μπελιτσιόνι, Ναλιερκόφσκα, Ρομπλίν Μπενέτι, Γκίονε, Καρμινάτι, Μάξ Λίντερ, Ριγκαντέν Σινιορέ. Πλήρης ὀρχήστρα.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

“ΠΑΝΘΕΟΝ”

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΤΑΙΝΙΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Αἱ ὠραιότεραι σκηνοθεσίαι. — Τιμαὶ ἡλαττωμέναι

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1917—ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΕΞ - ΔΡ. 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἐκάστην) Ἐκδίδονται 100,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 400,000
κλήρωσιν) Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 200,000
Ἐκαστὸν ἀκέραιον γραμματίον τιμᾶται δραχ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα μίᾳ δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Κέρδη		Δραχμαὶ	Ἐν ὄλῳ
1	ἔξ	80,000	80,000
1	ἔξ	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1950	ἀπὸ	40	78,000
2000			200,000

Ἡ δευτέρα κλήρωσις γενήσεται τῇ 27 Αὐγούστου 1917, ἡ τρίτη κλήρωσις τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1917, ἡ τετάρτη τῇ 5 Νοεμβρίου 1917, ἡ πέμπτη τῇ 3 Δεκεμβρίου 1917 καὶ ἡ ἕκτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1917.

Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμᾶτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν ἰσχύοντα δι' ὀλόκληρον τὸ κέρδος, καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μίᾳ δραχμῆς ἑκαστὸν καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐξητήθη ἡ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μίᾳ ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 ο)ο, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μίᾳ ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοὐλάχιστον, παρέχεται ἔκπτωσις 10 ο)ο, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτιτραμμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσις 5 ο)ο.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων**, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ